

Sygn. akt IV U 690/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2017 r. w Olsztynie

sprawy J. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania J. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 30 listopada 2016 r., nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującej J. P. (2) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 17 października 2016 roku do 22 listopada 2016 roku.

Sygn. akt IV U 690/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 30 listopada 2016 roku znak: (...) – na podstawie art. 17 i art. 68 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa odmówił J. P. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 października 2016 roku do dnia 22 listopada 2016 roku z uwagi na fakt wykonywania pracy zarobkowej podczas zwolnienia lekarskiego.

Od powyższej decyzji J. P. (1) złożyła odwołanie, wnosząc o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres. W uzasadnieniu odwołania wymieniona wskazała, iż faktycznie w dniu kontroli przeprowadzonej przez pracowników ZUS przebywała na ternie zakładu pracy, jednak była tam jedynie w celu otwarcia biura i oczekiwania na członka Rady Nadzorczej, który miał przyjąć dokumenty związane z działalnością pracodawcy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. w odpowiedzi na odwołanie podtrzymał w całości swoją argumentację z uzasadnienia decyzji z dnia 30 listopada 2016 roku.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca J. P. (1) jest zatrudniona w Gminnej Spółdzielni (...) w B. jako księgowa od 1989 roku. W październiku 2016 roku wymieniona przeszła zabieg operacyjny i po opuszczeniu szpitala przebywała na zwolnieniu lekarskim do dnia 22 listopada 2016 roku ze wskazaniem „chory może chodzić”. Z uwagi na fakt, iż pobyt J. P. (1) w szpitalu był planowany, a oprócz niej u pracodawcy zatrudniony jest jedynie Prezes Spółdzielni, Odwołująca starała się wszelkie możliwe dokumenty terminowe przygotować przed pójściem na zwolnienie. Między innymi przygotowała i wydrukowała z późniejszą datą faktury za najem pomieszczeń należących do spółdzielni. Natomiast w zakresie przelewów elektronicznych, czynnościami tymi, pod nieobecność Odwołującej miał się zająć Prezes W. C., który znając podpis elektroniczny księgowej, przy pomocy córki dokonywał przelewów, a część z nich była realizowana przy korzystaniu z opcji późniejszej daty realizacji, niż faktyczna rejestracja przelewu. Natomiast od 14 listopada 2016 roku, kiedy to Prezes Spółdzielni złamał nogę, biuro spółdzielni było zamknięte, a ewentualną korespondencję odbierał wynajmujący sąsiednie pomieszczenie T. P. (1), bądź listonosz pozostawiał ją na stoliku w korytarzu.

Ze względu na przetarg ogłoszony przez pracodawcę Odwołującej i konieczność składania dokumentów z tym związanych, a także fakt, że J. P. (1) przebywała na zwolnieniu lekarskim, podobnie, jak od 14 listopada 2016 roku Prezes Spółdzielni, członkowie Rady Nadzorczej postanowili, że będą pełnić dyżury w siedzibie Spółdzielni.

W dniu 15 listopada 2016 roku anonimowa osoba udała się do placówki ZUS w B. i poinformowała, że J. P. (1) przebywająca na zwolnieniu lekarskim przychodzi do pracy i wykonuje obowiązki służbowe.

W dniu 21 listopada 2016 roku J. P. (1) została poproszona o otwarcie biura, gdyż oprócz Prezesa, jedynie ona posiadała do niego klucze. Natomiast żona Prezesa, która mogła ewentualnie przekazać klucze do biura, musiała tego dnia uczestniczyć w inwentaryzacji w swoim miejscu pracy. J. P. (1) przebywała w biurze od około godziny 8:00 do około 10:00 czekając na członka Rady Nadzorczej, który się nie pojawił. Wymieniona wypiła ciepły napój i udała się do łazienki. W tym czasie do miejsca jej zatrudnienia przybyli pracownicy ZUS celem przeprowadzenia kontroli. Wymienieni stwierdzili jedynie, iż Odwołująca przebywa w pomieszczeniach pracodawcy.

(d: akta ZUS; dokumentacja medyczna- k. 10- 14; dokumenty i pismo- k. 45- 84; zeznania W. C.- k. 30v- 31v; zeznania T. P.- k. 88v; zeznania A. K.- k. 96- 96v; przesłuchanie J. P.- k. 19v- 20, 96v- 97).

Decyzją z dnia 30 listopada 2016 roku znak: (...) – na podstawie art. 17 i art. 68 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa odmówił J. P. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 października 2016 roku do dnia 22 listopada 2016 roku z uwagi na fakt wykonywania pracy zarobkowej podczas zwolnienia lekarskiego.

(d: akta ZUS)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. P. (1) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zakres sporu pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczona wykonywała pracę zarobkową w okresie, w którym została uznana za niezdolną do pracy.

Zgodnie bowiem z art. 17 ust 1 ustawy z dnia z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2005r. Nr 31, poz. 267), ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Podnieść przy tym należy, iż zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, rekompensującym utratę zarobków na skutek choroby. Ryzyko ubezpieczeniowe, objęte ubezpieczeniem z tytułu choroby odnosi się do niemożliwości uzyskiwania dochodów w razie jego spełnienia. Zasiłek chorobowy przysługuje zatem tylko wówczas, gdy choroba uniemożliwia uzyskiwanie dochodu z pracy. Natomiast przez pracę zarobkową rozumie się

wszelką aktywność zarobkową, wykonywaną na każdej podstawie prawnej (umowa o pracę, umowa cywilnoprawna, samozatrudnienie) albo bez takiej podstawy (tzw. praca na czarno), bez względu na wymiar czasu tej pracy.

Sąd Najwyższy stwierdził, że pracą zarobkową, której wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267) jest każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku, w tym pozarolnicza działalność gospodarcza, choćby nawet polegająca na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu przedsiębiorcy i zarazem pracownika pozostającego na zwolnieniu lekarskim (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2005 r. I UK 370/04 OSNP 2005/21/342, OSP 2006/12/134).

Należy zgodzić się także z ugruntowaną w orzecznictwie interpretacją pojęcia „pracy zarobkowej” - nie chodzi tu bowiem w szczególności o wykonywanie pracy podporządkowanej, czy zależności służbowej, co jest charakterystyczne dla stosunku pracy. Jest to „praca” w potocznym tego słowa znaczeniu, w tym także wykonywanie różnych czynności na podstawie różnych stosunków prawnych o charakterze cywilnoprawnym, a także prowadzenie własnej działalności gospodarczej, samozatrudnienie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 maja 1996 r. III AUr 388/96).

I tak przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że, w ocenie Sądu, brak jest przekonujących przesłanek do przyjęcia, iż Odwołująca świadczyła pracę w spornym okresie.

Sąd podzielił przy tym zeznania świadka W. C. oraz twierdzenia Odwołującej J. P. (1) jako wiarygodne, konsekwentne, logiczne i zasadniczo zbieżne. Nieliczne nieścisłości, jakie się w nich pojawiają, a dotyczące tego, jakiego rodzaju napój spożywała Odwołująca w dniu 21 listopada 2016 roku oraz kto i kiedy dokładnie jako pierwszy poprosił Odwołującą o otwarcie pomieszczeń biura Spółdzielni, pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy i świadczą, w ocenie Sądu, jedynie o tym, iż zeznania były składane spontanicznie, „z pamięci” i nie były w żaden sposób „wyreżyserowane”, czy uzgadniane. Dodatkowo, twierdzenia J. P. (1) i zeznania W. C. zasadniczo znalazły potwierdzenie w zeznania świadków będących osobami zupełnie dla nich obcymi, takich jak T. P. (1), który potwierdził, że przez pewien okres Biuro Spółdzielni rzeczywiście było zamknięte i nawet zdarzyło mu się wywieszać stosowną informację na drzwiach biura, kiedy Prezes złamał nogę, a Odwołująca przebywała na zwolnieniu lekarskim oraz A. K. (2), który wskazał, iż składane przez niego dokumenty raz nie zostały przyjęte, bowiem uzyskał informacje, że osoba odpowiedzialna za ich przyjmowanie przebywa na zwolnieniu lekarskim i zaprzeczył jednocześnie, aby składał anonimowe zawiadomienie do Oddziału ZUS.

Dodatkowo, nie sposób pominąć faktu, iż pracownicy organu przeprowadzający kontrolę nie stwierdzili w niepodważalny sposób, by J. P. (1) w dniu 21 listopada 2016 roku wykonywała pracę zarobkową, a jedynie potwierdzono fakt, iż tego dnia w godzinach porannych przebywała w biurze. Okoliczność ta w konfrontacji z faktem, iż Odwołująca zatrudniona jest u pracodawcy prawie 30 lat, a stan jest zdrowia uzasadniał wskazanie, iż „chory może chodzić”, nie może być wystarczająca do przyjęcia, że J. P. (1) podczas zwolnienia lekarskiego wykonywała pracę zarobkową, zwłaszcza, iż brak jest jakichkolwiek dokumentów, które bezspornie wskazywałyby, że sporządziła je Odwołująca w okresie, kiedy przebywała na zwolnieniu lekarskim. Wymieniona bowiem wskazała, czego nie podważył organ, iż program komputerowy, na którym sporządzone były faktury dopuszczał wpisanie do nich daty późniejszej, niż data faktycznego ich wydruku, a także że dopiero po powrocie ze zwolnienia posegregowała dokumenty, które wpłynęły pod jej nieobecność i wpisała je do książki korespondencji.

Mając na względzie zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy podlegający ocenie Sądu i powyższe rozważania, przyjęć należy, iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż J. P. (1) wykonywała pracę zarobkową przebywając na zwolnieniu lekarskim.

W konsekwencji, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc – zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał Odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 października 2016 roku do dnia 22 listopada 2016 roku.

S SR Monika Wawro